

магаше на изморената си другарка, като бѣ метналъ на рамото си върхната ѝ дреха.

Това бѣше дърводѣлецътъ Йосифъ и неговата сродница Мария. И двамата произлизаха отъ славния родъ на царъ Давида, но бѣха бедни, както бѣха обеднѣли всички потомци отъ тоя родъ.

Мария още отъ малка бѣ дадена отъ родителитѣ си въ храма, гдето се възпитаваха и други момичета. Обичаха я всички, защото бѣше скромна и трудолюбива, добра и разумна. Когато порастна, поискаха да я задоматъ, но тя се отказа отъ женитба и пожела презъ цѣлъ животъ да служи Богу. Тогава старейтѣ и първосвещеницитѣ ѝ отредиха за настойникъ нейния далеченъ роднина Йосифъ, вдовецъ на деведесетъ годишна възраст. Мария се покори на тѣхната воля и отиде съ Йосифа въ малкия градецъ Назаретъ, гдето старецътъ се занимаваше съ дърводѣлство.

Преброяване на населението. По онова време Юдея се намираще подъ властта на Римската империя. Римскиятъ императоръ Августъ издаде заповѣдь да се преброи всичкото население въ държавата му. Всѣки трѣбваше да отиде въ оня градъ или село, гдето сж родени неговитѣ прадѣди, и тамъ да запише своето име и името на цѣлата си челядь. Понеже Йосифъ и Мария произлизаха отъ рода на царъ Давида, а люлката на тоя родъ бѣ градецътъ Витлеемъ, отиваха сега тамъ да се запишатъ въ народния списъкъ.

Не бѣше по годинитѣ на стареца това мъчително пътуване, но нѣмаше що да прави: царската заповѣдь трѣбваше да се изпълни. Йосифъ бѣше добъръ гражданинъ и строго тачеше законитѣ. Макаръ да мразѣше римската властъ, която притискаше бедното юдейско население, той тръгна да изпълни волята на императора колкото и неприятно да му бѣше това.

Слънцето наваляше вече на западъ. Уморени отъ дългия пътъ, нашитѣ пътници се отбиха да пренощуватъ